

iriskrant 75

Juli 2020 • Achtiende jaargang nummer 2

Welkom bewoners van DOK40!

(see below for English)

Jullie nieuwe moderne stedelijke woningen van DOK40 in de Oude Haven zijn onderdeel van de Irisbuurt van Eindhoven. Wij willen heel graag alle nieuwe buren van harte verwelkomen in onze gezellige buurt.

Wij vinden dat hoe meer mensen je kent in je buurt, hoe meer je op je gemak voelt. De Irisbuurt heeft drie organisaties die mensen samenbrengt: de bewonersorganisatie (BWO), de (onder normale omstandigheden) bruisende Blokhut (het buurthuis achter de Jumbo) en de Iriskrant, waarin je dit nu leest!

Langzaam worden activiteiten in de Blokhut weer ingepland na een verplichte sluiting vanwege Corona. Denk aan activiteiten zoals tuinieren in de moestuin, nieuwjaarsborrels, kraampjes op Koningsdag, zomerfeesten, pizza avond (op donderdag), yogalessen, woensdagmiddag activiteiten voor kinderen, een speelgroep/werkplek voor kinderen 0-4 en hun ouders op donderdagochtend ('Plug&Play'), etc. Er is ook een groeiende autodeel initiatief, Iris Elektrick. Hebben jullie nieuwe ideeën voor een buurtactiviteit, meld ze bij de BWO of elders. Contactadressen zijn te vinden in de krant onder Buurt-info.

Heb je vragen? Wij nodigen elke nieuwe bewoner van DOK40 uit om lid te worden van de Facebookpagina 'OOG voor de Irisbuurt' en 'Vriend' te worden van Blokhut. Daarvoor kunt u contact opnemen met vriendenvandeblokhut@gmail.com. Wij ontmoeten jullie heel graag een keertje in de Blokhut, het onmisbare kloppende hart van onze fijne buurt! [GC]

Welcome residents of DOK40!

Your new homes are part of Eindhoven's "Irisbuurt" neighborhood. We welcome you warmly to our community! We believe that the more people you know in your neighborhood, the better and more comfortable you feel. We have a neighborhood association, a community house ("de Blokhut") behind the Jumbo, and a neighborhood newspaper which you are now reading. We are slowly starting to organize activities at de Blokhut again since the required closing due to Corona. There are many activities, such as a collective vegetable

garden, pizza evenings, yoga lessons, Wednesday activities for children, a playgroup/workspace for children aged 0 to 4 and their parents on Thursday mornings ("Plug & Play"), and a growing car sharing initiative Iris Elektrick. We welcome your new ideas!

Do you have any questions? Please join the Facebook page "OOG voor de Irisbuurt" and consider becoming a member of De Blokhut. We look forward to meeting you soon!

Verder in dit nummer

De koning is dood, leve...	2
Crisis en de Irisbuurt	4
Know your neighbor (English)	6
Oorlog in de Irisbuurt	7
Update speelbos	8
Stichting Iris Elektrick...	9
De Iriskrantschrijfstok	10
Koningsdag 2020...	11

Irisbuurt Agenda

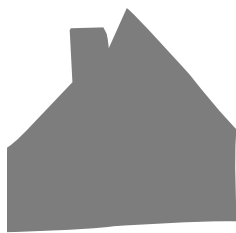
12 september 2020
Afscheid Ria

Wegens Corona zijn de gebruikelijke activiteiten in de Blokhut geannuleerd.

Houdt het prikbord bij de Blokhut en het OOG voor de Irisbuurt op facebook in de gaten.

“De Koning is dood, leve de Koning”!

Een uitroep die sinds 1422 werd gebruikt bij de troonswisseling in Frankrijk en later werd overgenomen als vorsten elkaar opvolgden. Nu wil ik niet beweren dat de vorige beheerder van de Blokhut, Ria als een koningin op haar troon zat, noch dat zij is overleden. Wel heeft zij de door haar jarenlange trouw vervulde taken overgedragen aan een nieuwe Blokhut beheerder. Van Ria kunnen we afscheid nemen op 12 september. Aankondigingen volgen.

Blokhut langzaam aan weer open

Sommigen zullen Carst de Kock wel kennen. Hij is de nieuwe beheerder en woont al weer vanaf 2002 in de Iriswijk. Samen met zijn vrouw voedden zij hier hun nog thuiswonende zonen van negentien en eenentwintig op. Eerder was hij ook al vijf jaar eindredacteur van de Iriskrant.

Carst werkte de afgelopen maanden in de relatieve rust van de 'lock down' aan de heropening van de Blokhut. Binnenkort wordt het makkelijker om Carst in levende lijve in actie te zien, want langzaam gaat het terrein van de Blokhut weer open voor het publiek. Eerst buiten, waar door de vernieuwing van het grasveld voldoende ruimte is om bij mooi weer met onze 'Corona hoepelrokken van 1,5 diameter' toch wat groepsactiviteiten te laten plaatsvinden. Na 1 september 2020, als alles onder controle blijft, ook binnen. Maar het blijft voor de Blokhut niet eenvoudig om aan alle eisen te voldoen en daarom wordt de zomer afgewacht, voordat binnenactiviteiten weer zullen terugkeren naar 'normaal'.

facilitator of organisator?

Enfin, Carst is begonnen en met volle overtuiging. Want hij houdt van de Irisbuurt en is trots op de Blokhut. Volgens hem

is er geen buurt in Eindhoven die zo'n unieke locatie in eigen beheer heeft, met een Vrienden van de Blokhut organisatie, financiële ondersteuning uit de buurt en een groot aantal initiatieven, die in de tuin en de ruimte plaatsvinden, vaak al jaren lang. Dat past bij een buurt, die zeer gemengd is naar bewoners in leeftijd, doeners en denkers, kleine ondernemers, zelfstandigen en werknemers.

Toen hij nu meer dan een half jaar geleden meer vrije tijd ter beschikking kreeg en hij de advertentie voor Blokhutbeheerder,

zag aarzelde hij niet lang. Gemiddeld zo'n tien uur per week zal hij er druk mee zijn. Gaat hij van alles organiseren? "Nee, zo zie ik mijn rol niet", zegt hij. Ik maak van alles mogelijk, maar de organisatie van activiteiten is aan de buurtbewoners die iets willen. Dus als ze me mij vragen of de Blokhut niet vaker open kan, dan is mijn wedervraag: "Waar wil je de ruimte voor gebruiken en wat ga jij en anderen daaraan bijdragen"?

Carst zit barstens-vol ideeën. Hij heeft al een sleutelkastje laten maken, zodat zonder zijn fysieke tussenkomst mensen bij de sleutel van de Blokhut kunnen komen. Verder is er nu een digitale agenda voor Blokhut activiteiten. Handig om te plannen en te zien of er wat te doen is. Momenteel onderzoekt hij wat de beste oplossing is om met PIN te kunnen betalen en hoe die digitale agenda openbaar te maken. Verder heeft hij een duidelijke opvatting over het profiel van een beheerder. "Die moet gastvrij zijn, maar hoeft niet ieders beste vriend te worden". Een duidelijke vingerwijzing dat een beheerder er ook is om regels te stellen, te handhaven en voor de Blokhut als een vaste waarde van de buurt op te komen. Dat is in goede handen bij hem. Nogmaals, Ria bedankt en Carst zet hem op! [HK]

De Platenzaak
VINYL & MORE

**In -en verkoop van
LP's, CD's, DVD's en
singeltjes**

Geldropseweg 86A
5611 SK Eindhoven

Tel.: 06-51 59 04 65
info@deplatenzaak.com
www.deplatenzaak.com

**Kindercentrum
Droomwereld**
IN DE DROOMWERELD BEN JE THUIS!

Al 14 jaar bieden wij persoonlijke en professionele opvang aan kinderen tussen nul en dertien jaar.

Onze organisatie kenmerkt zich door een open sfeer en klantgerichtheid. Wij bieden:

- Gecertificeerde VVE-opvang
- Buitenschoolse opvang
- Vakantieopvang en opvang op studiedagen
- Dagopvang
- Peuteropvang

Voor meer informatie of een rondleiding kunt u ons bereiken op telefoonnummer 040-2134296. Neem ook eens een kijkje op onze website!
www.dedroomwereld.nl

Nieuw: een AED in de wijk!

Goed nieuws: de Cingelshouck en de Irisbuurt krijgen elk een AED die door Philips ter beschikking wordt gesteld. De plaats in de Irisbuurt is al gekozen "Voorterweg 207". We zouden graag nog een AED willen aanvragen, liefst op de Tongelresestraat Eindhoven. Woont hier iemand die een plek hiervoor beschikbaar heeft en AED contactpersoon wil worden? Je kunt al direct initiatief nemen door je aan te melden op

<https://nl.surveymonkey.com/r/ZCYRDKG>. Afhankelijk van de situatie rondom Corona wordt in het najaar een cursus AED georganiseerd. Geïnteresseerden kunnen zich aanmelden bij Herman Elenbaas.

Loslopende honden

Sommige buurtbewoners denken met groot sentiment terug aan de tijd voor de bouw van de Irishof. Het "bloemenveld" was een prachtige plek, waar je kon genieten van het groen en waar honden lekker los konden lopen. Deze plek moest plaats maken voor de nieuwbouw. Er werd onderzocht of het mogelijk was om elders in de buurt een honden losloopterrein te realiseren, maar hier werd (helaas) geen geschikte plek voor gevonden.

Een deel van deze groep is driftig op zoek naar een nieuwe weide. Misschien in het nieuwe speelbos of op een andere plaats. Heb jij daar een idee voor, wil je meedenken of heb je een andere mening? Neem contact op met de Iriskrant: iriskrant@gmail.com, we horen het graag! [LH]

Het gaat echt gebeuren...ooit

De planning van de uitvoering van de herinrichting van de Geldropseweg staat op losse schroeven. Vanwege budgettaire redenen, neemt het college van B&W op 18 of 25 augustus een beslissing of de uitvoering van de herinrichting van de Geldropseweg in één of twee fases uitgevoerd gaat worden. Omdat de aanbesteding pas daarna plaats kan vinden kunnen de werkzaamheden op zijn vroegst eind dit jaar beginnen. Hopelijk worden de werkzaamheden dan doorlopend uitgevoerd; anders wordt één gedeelte in 2021 en het overige gedeelte pas in 2022 uitgevoerd. Namens de werkgroep Geldropseweg, Frank van der Laak

Nieuw in Eindhoven
INGEnaaimachines.nl

Lisa-Inge-Hélène

318m² Creativiteit
Machines en service op maat

Buurt-info

Bewonerorganisatie Irisbuurt
Maarten@irisbuurt.nl

Bewonersvereniging Cingelshouck
cingelshouck@outlook.com

Bestuur Blokhut
vriendenvandeblokhut@gmail.com

Beheerder Blokhut
Carst de Kock
tel: 06-42475677
mail: bokhut.agenda@gmail.com

Buurtcoaches
Herman Elenbaas
Nienke Flaman

Wijkagent
Koen van Grindsven
tel: 0900-8844

Redactie Iriskrant
iriskrant@gmail.com

Website Irisbuurt
info@irisbuurt.nl

Facebookpagina
OOG voor de IRISBUURT

Reddingsactie van een poes

Crisis en de Irisbuurt

Afgelopen weken en maanden hebben een grote impact gehad op veel mensen. Onze routines zijn zomaar even omgegooid waarbij we samen of juist alleen een nieuwe weg moesten vinden. Er waren zorgen en verdriet, maar ook positieve emoties. Wat me bovenal opviel is dat de crisis zo anders beleefd werd door verschillende mensen. Ik ging op onderzoek en trof drie hondeneigenaren in de Irisbuurt die me een kijkje in hun huishouden hebben gegeven.

Bij Nienke en de familie

Nienke woont samen met haar man Paul, haar twee zoons Mees en Klim en de hondjes, binnenshuis bekend als de sheriffs: Jan en Willem. Als een donkere wolk die langzaam naar Nederland trok, hield ze het internationale nieuws in de gaten. Dit vooral zodat ze op het werk niet achter de feiten aan zouden hoeven lopen. Nienke werkt bij de GGZE en heeft zowel cliënten als behandelaars moeten begeleiden naar een nieuwe manier van werken. "Ineens kwam de omslag, alles moest online. Het was een surrealistische periode.", vertelt Nienke. "Als ik terugkijk op de afgelopen maanden dan heb ik enorm gemengde gevoelens. Het was moeilijk, verdrietig, stressvol, maar het heeft ons ook veel gebracht."

De schoonmoeder van Nienke is overleden aan corona. Heel heftig en de begrafenis was werkelijk bizar vertelt ze: "Daar sta je dan met een klein groepje mensen, allemaal op afstand van elkaar intens verdrietig te zijn, niet in staat elkaar een knuffel te geven, vreselijk." Maar de zee van lieve kaartjes en bloemen liet zien dat veel mensen aan ons dachten en dat deed goed.

"In het begin was de werkdruk enorm, alles moest om en anders, maar uiteindelijk heeft het er ook voor gezorgd dat we nieuwe betere oplossingen hebben gevonden. Ondanks de stress zijn we ook als gezin er heel goed doorheen gekomen. Werkend vanuit huis, zonder allerlei activiteiten buiten huis, kwam er rust en zijn we veel meer tijd met elkaar gaan besteden. Praten, scrabbelen, samen eten, kijken hoe de duiven het voer van de koolmeesjes opeten en de druiven in de tuin langzaam groeien. Dat is een verandering geweest die we niet meer helemaal los willen laten." Of ze op vakantie gaan dit jaar weet Nienke nog niet. "Als we gaan, dan gaan we met z'n allen met de auto en dan gaan de hondjes mee, knus en gezellig wordt dat."

Foto: Nienke met hondje Jan

Bij Robert, Peggy en Harvey

Werk is voor Robert en Peggy veel meer dan gewoon een baan. Robert is senior projectleider geluid & bouwfysica en RO, een veelzijdige baan waar zelfs vleermuisonderzoek bij hoort. Het is ook een baan waar collega's vrienden zijn en ze ook samen naast het werk met elkaar op pad gaan, filmavonden en kleine vakanties organiseren. Het virus hakte er flink in vertelde hij me. "Het heeft collega's verdeeld. Iedereen reageerde anders, bij veel mensen was er paniek, er ontstonden meningsverschillen en vaak stopte het contact helemaal. Het heeft ons sociale leven enorm veranderd, het is een groot gemis." Toch is er aan Roberts ritme niet heel veel veranderd. Vanaf het begin is hij met een klein groepje collega's op het werk gebleven, zij vormen nu juist een hechtere club. "Er was genoeg ruimte om afstand te kunnen houden en er moest gewoon iemand aanwezig zijn, niet iedereen kon thuis gaan werken en ik vond dat ook goed zo."

Peggy is admissions officer op de universiteit en werkt wel zo veel mogelijk thuis. "Zeker nog tot September", zegt ze "en het zal puzzelen worden hoe we het erna moeten gaan vormgeven." Voor hen beide is het een grote verandering

geweest. "Geen theater, concerten, niet meer uit eten kunnen, vakanties zijn geannuleerd, zaalvoetballen ziet er anders uit, alles is anders, ook nu nog." Robert: "Zelfs Harvey is er helemaal klaar mee, die had eerst genoeg tijd om een beetje te relaxen en nu is er altijd wel iemand die

hem lastig valt tijdens z'n dutjes. Het enige positieve aan deze hele crisis is dat we momenteel heel zeker weten dat PSV geen enkele wedstrijd meer verliest."

Wat de zomer brengt weten Peggy en Robert nog niet. Een stedentrip maken waarbij je constant een mondkapje op moet, zien ze niet zitten, dan maar liever thuis blijven. Van iedere versoepeling wordt het leven voor hen weer wat aangenamer. "Contact met anderen is zo essentieel voor ons welzijn, gelukkig komt dat weer meer terug nu."

Foto: Robert en Harvey

Bij San en Nooz

Het was alsof er een grote reset-knop in werd gedrukt in het leven van San. Haar leven voor maart was als een film die steeds sneller ging draaien, vooral wat haar werk betrof en die door de coronacrisis ineens stil werd gezet. "Het

was moeilijk, maar voor mij eigenlijk oh zo nodig om even te stoppen", vertelde ze. "In de afgelopen vier jaar is er veel gebeurd. Ik heb drie honden verloren, waaronder Kemba. Waarbij ik nauwelijks de tijd en de energie heb gehad om even stil te staan en te verwerken. En dat ging misschien onbewust voor mijn gevoel ook niet. Mijn cliënten komen vaak uit een oorlogssituatie, waarbij mijn verdriet om mijn honden voor mijn gevoel in het niet viel."

Wie in de Irisbuurt woont zal ongetwijfeld San en Kemba ooit hebben gezien. De oude herder met haar baasje wandelde dagelijks rondjes door de buurt en waren volledig op elkaar afgestemd. San: "Ik ben echt aan rouwen toegekomen de laatste periode. Mijn werk stopte, wat een gat sloeg in mijn agenda en ineens kwam

Foto: San met Nooz

er zo veel omhoog. Ik spiegelde me niet langer aan de verhalen van cliënten, ben veel alleen in de natuur geweest en ben er veel sterker uitgekomen. Het was alsof de vogels harder floten dan ooit."

San is altijd druk geweest als tolk, met haar hondenschool, als kynologisch instructeur en is daarnaast ook kunstenaar. "Het jagen en haasten is opgehouden en het is me een raadsel waarom ik dat eigenlijk zo lang heb gedaan." Nu het werk langzaam weer op gang komt is dat fijn voor haar, maar het niet langer allesbepalend. "Ik geniet van mijn tijd met Nooz, mijn nieuwe hondje, het samen slenteren door het bos, schilderen en tekenen, en soms is dat ook belangrijker dan weer een nieuwe afspraak in de agenda, weet ik nu." [EC]

Liefde anders niet

**Mag ik je voorzichtig iets vertellen
Over de lange weg naar mijn hart**

**Sommige stukken zijn muzikaal en zacht
Andere stukken zijn geplaveid met mooie woorden**

**Sommige stukken zijn ronduit stoffig
Maar er zijn ook delen verhard**

**Zijwegen zijn er ook
Maar die zijn amper betreden**

**In de nacht is de lange weg sfeervol verlicht
Maar als het dan stormt regent of waait**

Dan kom ik je graag tegemoed

**Toon Roosen
Iris Art**

**SCHOENMAKERIJ
HANS BONNEMA**

Geldropseweg 115
Tel: 040-2114590

Al uw reparaties
euro's goedkoper

**KWALITEIT IS ONZE
GARANTIE**

**AUDIO
TV CENTRUM**

Geldropseweg 75
56111 SE Eindhoven
Tel. (040) 211 18 65

www.audiotvcentrum.nl

Know Your Neighbor

by Gisi Cannizzaro

In this English-language series, we get to know people from the neighborhood who are not originally from the Netherlands. This time we meet Jemil, aged 37 from France, who lives on the Guldenstraat and works as an engineer at DAF. I sat down outside, a safe 1.5 meters from Jemil, to hear how he has integrated into the Dutch society over the past decade.

How did you end up in Eindhoven? I arrived in 2009 for a one-year post-doc contract at the TU. The contract was renewed and I really liked living here, so I stayed.

What was it that you liked? I did a PhD in Paris, which was great when I was younger, but in a huge city like that there is no space or quiet. Eindhoven ten years ago was in fact very quiet: I remember when my father and I finished moving my stuff here, it was about 8:30 in the evening, and we wanted to go to the center and eat on Markt. Of course everything was closed, and we had to eat at McDonalds!

What is it like to move from France to the Netherlands? For me, food was the most traumatizing part of culture shock. After living here a few weeks, I was at the unimpressive university canteen. I bought two sandwiches and swapped a layer to make a ham and cheese sandwich. A Dutch guy had to ask me, "Where do you find these fancy sandwiches?" I need almond flour for cooking and it used to be impossible to find here, so I had to import it. Then I found it at the Ekoplaza (with the Ekoplaza price tag). It is now finally available at the regular supermarkets.

Why did you choose the Irisbuurt? I was living in Woensel, but saw that the Irishof was being built, which is close to DAF and to the center. I really liked the

area around the Blokhut with big trees. It also had an artsy feel, with people putting hand-made art in front of their houses. It is relaxed and does not feel close to a busy city center. Funny enough, I met my partner just three months after we had each purchased a home in the Irisbuurt!

What do you do in your free time? A lot of music, specifically Baroque. I have played the violin and viola da gamba since age seven. I do not like playing alone and say yes to every proposal to play music. I was going to Paris one weekend per month to play in an orchestra, but unfortunately this stopped due to the pandemic. Instead I now have the quarantine time to follow online violin lessons from a teacher in Amsterdam.

Do you feel integrated into the Dutch community? Yes, it was a gradual change from an international to a more integrated lifestyle. After the TU, I got a job at DAF, which is a very traditional local Dutch company compared to ASML where there are more foreigners. Also, I bought my house six years ago when this street was first built. We original group of owners arranged a lot together, like discounts on the wholesale purchase of tiles, etc. These changes in job and home let me connect with my Dutch colleagues and neighbors and practice my spoken Dutch – which I was able to learn without following a course, thanks to the German I studied in school. And even regarding food: nowadays I get hungry and eat at six in the evening, and I suffer in France when I have to wait until "late" to eat!

Sinds 1909

Tweewielers

Gebr. van Gestel
Geldropseweg 42 - Eindhoven
Tel. 040-2111393

Fietsen
Elektrische fietsen
Snorfietsen
Bromfietsen

Bij Koninklijke Beschikking
Hofleverancier

SITEDEX

Bij ons kunt u terecht voor
uitstekende kwaliteit

Webhosting Domeinnamen
VPS Hosting
Webdesign

contact@sitedex.nl

SiteDex Hosting
040-2987310
www.sitedex.nl

Kinderdagverblijf
De Kersentuin

Dagopvang en buitenschoolse opvang

De kersentuin is een verrassend ruim kinderdagverblijf op antroposofische grondslag. Wij zijn gevestigd middenin de Rochusbuurt en voorzien van een grote buitenspeelplaats. Wij bieden plaats aan een babygroep, een peutergroep en een buitenschoolse opvang. De groepen zijn klein van omvang zodat wij de kinderen individueel kunnen benaderen. Er is een team van vaste leidsters omdat volgens ons een veilige omgeving begint met vertrouwde gezichten en een herkenbare benadering.

Wij zijn van maandag t/m vrijdag geopend van 07:30 uur tot 18:30 uur.

www.kinderdagverblijfdekersentuin.nl

Hoefkestraat 52
5611 RN Eindhoven
E: dekersentuin@chello.nl
Tel: 06-55344411

Oorlog in de Irisbuurt...

Een mailtje in onze mailbox..... Ene Barry Wonder die op zoek is naar de foto's uit Iriskrant nummer 22.

Barry is op zoek naar de foto's en een verhaal voor een nieuw boek rondom onze wijk en stad tijdens de oorlog. Barry is ook auteur van 'Bevrijding Woensdag – ooggetuigen vertellen' en is nu bezig met een nieuw boek.

Een zoektocht naar de foto's bracht me via Patrick bij de Caravelle, waar Barry een schat hoopt te vinden van oude foto's uit de buurt. Wij zijn erg benieuwd en hopen binnenkort ook eens te mogen snuffelen in dat archief!

Ook via dit bericht nog de vraag: heeft er nog iemand oude foto's van de oorlog en of bevrijding van de buurt of mooie verhalen te vertellen? Neem contact op met Barry: 06-83702172. [LH]

IRISKRANT

Nummer 22
30 augustus 2006

Vierde jaargang nummer 4

Bevrijding van de Iriswijk.

We werden door Patrick getipt dat zijn oom nog een aantal foto's had van de bevrijding van de Iriswijk. Zijn "ome Jan" woont nu in Apeldoorn, maar heeft vroeger in de Godschalk Rosemondstraat gewoond. De foto's zijn door zijn opa genomen op 18 en 19 september 1944.

Jan van den Hout, voormalig bewoner van de Godschalk Rosemondstraat 11. Achter hem is zijn vrouw Betsy verdiept in de Iriskrant.

Dus reden we op een middag op en neer naar Apeldoorn, waar we bijzonder gastvrij werden onthaald. Jan wist zich nog heel veel van de wijk te herinneren. Aan de hand van de inmiddels allemaal verdwenen middenstand liep hij de straten door: van Iersel parfumerie, Kremers, apotheek, brillenzaak, hotel Royal (nu Mandarin), Mercator, stoffenzaak, Liebrechts, touwslager, "ouwe Maas" bakkerij, Meeuwis ("dure gelegenheidskleding"), kapper Jansen, Smaling, slager, Konings groente en fruit, van Dissel textiel, enz.

De onderschriften bij de foto's zijn letterlijk overgenomen van de tekst die achter op de foto's is geschreven.

18 sept. '44. Wachtend op onze Amerikaanse vrienden. Voorterveen.

18 sept. '44. Eindelijk daar zijn ze (Voorterveen)

De dag na de bevrijding volgde nog een gruwelijk bombardement door de geallieerden waarbij ook delen van onze wijk zijn getroffen.

Computerhulp nodig?

Voor Mac en Windows
Zowel hardware en software

Kijk op pchulp.com of
bel vrijblijvend 040-2138800

Kim
heeft
HULP

pchulp.com
zorg voor je computer

Autobedrijf
SLIKKER

- onderhoud
- APK-keuring
- schadeherstel
- banden
- in- en verkoop personenauto's

Hoefkestraat 17
tel (040) 211 25 95

www.slikker.net

Update!

In 2018 verergerde de overlast in de speeltuin. Er was sprake van drugsoverlast, personen met verward gedrag, zwerfvuil en ontlasting in de bosjes. Er werd een inspiratie avond georganiseerd. Buurtgenoten leverden ideeën over hoe we de overlast zouden kunnen terugdringen en van het speelbos weer een fijne, veilige plek zouden kunnen maken.

Aan de slag

Er werd een werkgroep opgericht. De groep bestaande uit Teun, Teske, Remy, Maarten en Erik ging vervolgens aan de slag en vertaalde de input in een ontwerp. In november 2019 staken bewoners de handen uit de mouwen en werden de werkzaamheden tijdens een doe-dag in samenwerking met Ploegmakers en de gemeente en sponsoring van de Jumbo uitgevoerd.

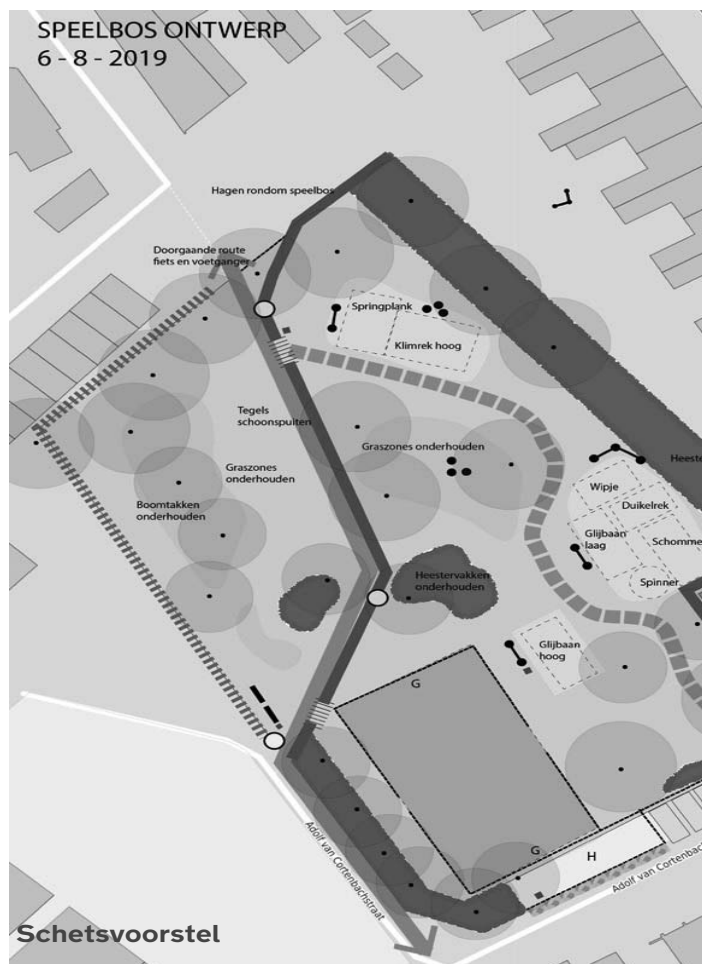
In de nieuwe situatie is er een duidelijke scheiding tussen de speeltuin en het park. Inmiddels zijn we allemaal bekend met de nieuwe situatie en zijn we benieuwd naar de ervaringen van bewoners.

Info werkgroep

De Irskrant sprak hier met Teun (afgevaardigde van de werkgroep) over. De werkgroep kreeg vooral positieve reacties. Buurtgenoten zijn blij met de scheiding tussen het park en de speeltuin. Door het verwijderen van de bankjes in de speeltuin en het plaatsen van boomstammen is deze plek minder aantrekkelijk om te hangen. Het geeft de speeltuin een meer natuurlijke uitstraling en er is minder (drugs-)afval. Ook is de speeltuin overzichtelijker en meer een geheel geworden. De uitlaatstrook is blijven bestaan, maar er wordt beter opgeruimd. Fijn dat hondenbezitters hier hun verantwoordelijkheid in nemen. Er is hierdoor minder stankoverlast.

Fase 2

Na de zomer gaat de werkgroep aan de slag met fase 2. In deze fase willen zij de puntjes op de "i" zetten. Zo willen zij onder andere het groen in de speeltuin aantrekkelijker maken en beter laten aansluiten bij het ontwerp. [SH]

De laatste tijd ligt er weer meer zwerfvuil in het speelbos. Ben je in het bezit van een prikker en ga je naar de speeltuin? Neem hem mee en ruim het op. Als we dit samen doen, blijft de speeltuin schoon.

Doet een lantaarnpaal het niet? Ligt een stoeptegel los? Zie je ergens een fietswrak? Voor het melden van zaken in de openbare ruimte gebruik je de buitenbeterapp. Te downloaden via je App Store / Google Play of via www.buitenbeter.nl.

Blijf vooral ook mensen aanspreken die alcohol en drugs gebruiken en maak hier zoveel mogelijk melding van bij de politie (0900 – 8844).

Podotherapie
Bonnema

www.podotherapiebonnema.nl
Geldropseweg 115

Bel, WhatsApp of Mail voor een afspraak!
+316 159 200 03
Podotherapiebonnema@hotmail.com

Uw fietsenmaker voor
onderhoud en reparaties,
Muntplein 11, Eindhoven

Stichting Iris Elektrick overleeft Corona

De grootste successen van het afgelopen half jaar waren volgens Zubin Nayak, penningmeester van de stichting: "oprichting van de stichting met driekoppig bestuur, zekerstelling van de subsidie van de provincie Noord-Brabant, erkenning als proeftuin door de gemeente en de toewijzing van twee parkeerplekken voor de auto's van de 1e autodeel groep op de Voorterweg en Metsulaan".

Op 12 mei tekenden drie bestuursleden de stichtingspapieren van Iris Elektrick. Hard nodig om concrete stappen te zetten voordat de eerste elektrische deelauto kan worden aangeschaft. Er was inmiddels door de provincie Noord-Brabant een subsidie toegekend van 11.500 euro. "Die moest voor de poorten van de hel weggesleept worden, zo verwoordt Rik van der Velden de voorzitter van Stichting Iris Elektrick het. Daarvan is twee maal 4.500 euro bestemd als subsidie voor de aanschaf van twee elektrische auto's. Wie vergelijkt hoeveel moeite het kostte om die elf en een half duizend euro aan te vragen en hoe enkele maanden later de duizenden miljoenen in het economisch steunpakket als warme broodjes over de toonbank gingen, krabt zich terecht achter de oren.

Iris Elektrick gemeentelijke proeftuin

Omdat de gemeente Eindhoven dit buurtinitiatief graag wilde ondersteunen zijn stichting en gemeente overeenkomen om dit als een proeftuin te erkennen. Want nog nooit lukte het een deelauto groep om via eigen laadpalen in de openbare ruimte en met duurzaam opgewekte private stroom van deelauto deelnemers, die e-auto's ook daadwerkelijk op te laen. Maar zover is het nu ook nog niet.

Boter bij de vis

Tot nu toe leverde de gemeente boter bij de vis. Eind mei kregen alle ca. 1400 Iriswijkers een brief van de gemeente met informatie over de stichting en autodelen. Ook las u daar welke twee parkeerplekken werden aangewezen voor de twee auto's van de deelauto groep. Volgende stap is ontwerp, productie van en plaatsing van de 1e laadpaal van Iris Elektrick. Als die functioneert volgt onmiddellijk aanschaf van de 1e e-auto.

Trots op duurzaam betaalbaar elektrisch autorijden

De drie bestuursleden zijn samen met de overige tien autodelers trots op hoever ze zijn gekomen. Voorzitter, Rik van der Velden, vertelt dat de belangstelling uit de wijk duidelijk toeneemt. Hij denkt dat dit nog eens wordt versterkt door het Corona-effect. Mensen nemen minder het OV en hebben minder te besteden. Een ei-

gen auto aanschaffen in onzekere tijden? Dat is flink duurder dan delen. "Wie wil er nu niet tegen een redelijk tarief van 0,35/km een auto kunnen gebruiken, minder blik op straat, samen iets concreets doen voor verbetering van het klimaat en het sociale cement van de buurt versterken"?

Binnenkort dus ook nog eens zonder CO2 uitstoot en geladen met duurzame opgewekte stroom.

Cruciale fase

Van der Velden vervolgt: "We zitten in een beslissende fase. Na de brief van de gemeente kregen we onmiddellijk reacties en sloot een gezin zich aan. We kennen zeker nog vijf huishoudens die twifelen maar niet toehappen". Het bestuur betreurt dat, want betaald parkeren komt eraan, en de klimaat en economische crisis zijn een feit.

"Een eigen autodeel groep starten, of drie maanden proefdraaien, dat is voor ons inmiddels gesneden koek", verduidelijkt secretaris Henk Kok. "We helpen je letterlijk graag op weg".

Wie meer wil weten kan de website raadplegen. <https://iris-elektrick.nl/Iris-Elektrick/> [HK]

BOBLINE
HAIR & BEAUTY

GELDROPSEWEG 61A
5611 SE EINDHOVEN
T 040 - 2115738
F 040 - 2912467

OPENINGSTIJDEN
DI T/M DO 9.00 - 18.00 UUR
VRIJ 8.30 - 21.00 UUR
ZA 8.30 - 17.00 UUR

WWW.BOBLINEHAIRANDBEAUTY.NL

Nu officieel
**Duurzame
Bloemist
Niveau Zilver**

**bloem
marie**

Geldropseweg 90a | 5611 SL Eindhoven | tel. 040-7853793
info@bloemmarie.nl | www.bloemmarie.nl

De Iriskrantschrijfstok

De schrijfstok van de Iriskrant kreeg ik van Lieke net voordat de coronacrisis Nederland bereikte. Daar kwam bij dat ik, puur toevallig ook op 1 maart met pensioen ben gegaan. Ik heb gelukkig nog normaal mijn werk af kunnen sluiten en afscheid kunnen nemen. Maar het schrijven wilde daarna, in maart, even niet goed lukken en ik miste daardoor de deadline van de vorige Iriskrant. Nu ik de eerste schrik voorbij ben gaat het schrijven wat gemakkelijker.

Het grootste deel van mijn leven woon ik nu in de Irisbuurt, vanaf 1986 toen ik met Kathinka samen ging wonen. De jaren daarvoor, vanaf 1983, was ik hier al vaak in de weekeinden. In die tijd was de buurt politiek vrij actief, want er waren de nodige problemen in de wijk zoals prostitutie. Zelf heb ik een tijdje deelgenomen aan een buurtpreventie project, om de buurt veiliger te maken. Het belangrijkste resultaat daarvan was in mijn ogen het afsluiten met poorten van de gangen achter de huizen. Verder werd de wijk geholpen op te ruimen, ook met Opzoomerdagen jaren later.

Die allereerste jaren kenden wij overigens nog niet veel mensen, wij hadden vooral contact met ons eigen kringetje van vrienden in de stad en met studievrienden verspreid over heel Nederland. Maar dat veranderde via onze kinderen: daardoor kregen we contact met anderen in de straat die kinderen hadden in dezelfde leeftijd. En verder door de straatfeesten die door onze straat, de Godschalk Rosemondstraat, ieder jaar werden gehouden vlak voor de zomervakantie. We hebben wel eens overwogen om ergens anders een huis

te kopen, maar de band met de buurt, de gehechtheid aan ons huis heeft ons altijd tegengehouden. Ook de kinderen wilden niet dat we zouden verhuizen. Verder hadden we geluk met ons huis: er kwam grond bij achter het huis door de bouw van de supermarkt, we konden het huis kopen, opknappen en vergroten. Er bleven bijna geen redenen meer over om te verhuizen. Nu we wat ouder zijn vinden we het ook erg fijn dat het centrum en alle voorzieningen op loopafstand zijn.

De omgeving van de Iriswijk was in het verleden, in de jaren 80 niet erg geweldig. Ik herinner me een wandeling met de broer van Kathinka vanaf het centrum terug naar de wijk: waar nu de Heuvelgalerie is, was toen een grote kale parkeerplaats, ontstaan na de sloop van het binnenziekenhuis. Iets verder aan de Vestdijk, waar Medina nu is gebouwd, was een tweede grote lege vlakte met kasseien. Met aan de overkant het lege terrein van de gesloopte Mignot & De Block sigarenfabriek. Langs het kanaal, met de afgebrande Karel I fabriek en het terrein tussen de Tongelresestraat en de Stuiverstraat hetzelfde beeld: open terreinen van verdwenen bedrijven

waar ooit iets nieuws moest komen. Wij waren er zelf al aan gewend, zo waren nu eenmaal delen van Eindhoven, maar door zijn verbazing zagen we zelf ook ineens dat het eigenlijk wel een rommeltje was. Ik ben blij dat in loop van de jaren de gaten steeds meer ingevuld zijn en we nu met plezier diezelfde route kunnen lopen.

Nu nog een opknapbeurt van Geldropseweg, want dat is onderhand wel een van lelijkste straten van Eindhoven geworden. Gelukkig kunnen de wegwerkers ondanks de crisis door blijven werken en schieten de werkzaamheden aan de Vestdijk goed op. Ik ben erg benieuwd hoe de Geldropseweg gaat worden en of het een fijne straat wordt om door te lopen. [Kees van Putten]

Jawad naaiatelier
 Geldropseweg 53
 5611 SC Eindhoven
 tel. +31 040 209 55 10
 jawad-naaiatelier.com

★ WWW.HETKRUIDENHEKSJE.NL ★

Een uniek adres voor kruiden, etherische oliën en edelstenen
 Geldropseweg 80.
 5611 SK Eindhoven

Koningsdag 2020: Totaal anders, maar toch ook heel gezellig.

Ineens was door Corona alles anders. Zo ook de viering van Koningsdag. Wat normaal gesproken een volksfeest is wat uitbundig en groots wordt gevierd, werd thuis voor de buis een oranje tompouce eten.

In de Johannes van Eindhovenstraat namen twee bewoners het initiatief voor het organiseren van een klein feestje in de straat. Echter, rekening houdend met de maatregelen en het advies van de gemeente werd besloten om dit niet door te laten gaan.

Maar toch ontstond er op de dag zelf spontaan een gezellig samenzijn. Met 1,5 meter afstand van elkaar gingen bewoners met hun drankje en stoeltje op straat zitten. De kinderen konden weer met elkaar spelen, want voor hen waren de maatregelen op dat moment al versoepeld.

Geen grootse Koningsdag met vrijmarkten en dansfeesten in de stad. Maar heel anders, in het klein, wel hetzelfde gevoel van verbondenheid. Het was zo'n dag waarop je je beseft hoe bijzonder ons buurtje is en hoe fijn het is om hier te wonen. [SH]

27 april 2020

“Wat is er schat”, vroeg zijn vrouw.

Hij wreef het zweet van zijn voorhoofd en een lange sliert haar uit zijn linkeroog. “Verdomde Corona!” Al tijdens de kapper niet gezien en zijn vrouw’s kwaliteiten met de schaar, zou haar op de kappersopleiding bepaald geen voldoende hebben bezorgd.

Gelukkig ging een man over zijn eigen baard. Die van hem, stevig rossig mocht er zijn. Het legde hem geen windeieren. Nog nooit had hij zoveel vrouwelijke volgers gehad op Instagram, constateerde hij voldaan.

Je schreeuwde in je slaap, “ik kan er niet meer tegen, ik wil het niet, laat ze allemaal de tering krijgen!”
Nou zei z’n vrouw, “beetje retro, vandaag de dag zou je ze toch allemaal de Corona wensen”.

Hij lachte, knippen kon ze niet, maar humor had ze wel. “Kom hier mijn ondeugende koningin”, fluisterde hij in haar oor. Gewillig spinnend liet ze zijn koninklijk zachte handen over haar dijen glijden. Ze zuchtte zacht, voelde zijn erectie, bedacht zich en maakte zich los uit zijn omhelzing. “Nee, vandaag niet, ik heb een andere verrassing voor je in petto. Jij hoeft vandaag helemaal niets te doen, wij blijven thuis”. “Iedereen blijft thuis, zo bijzonder is dat niet”, bromde hij.

Hij trok z’n namaak hermelijnen kamerjas aan en volgde haar. Een cadeau van zijn moeder op zijn veertigste. Onverslijtbaar, zacht en comfortabel. Zijn vrouw huppelde voor hem uit, stak haar haar op, hij haalde haar in, kuste haar nek. Buiten op het terras scheen de zon uitbundig, een prachtig gedekte tafel stond klaar. Hij opende de terrasdeuren, rekte zich uit, twee bezorgers van Deliveroo klommen de trappen op en zetten 4 grote dozen neer en maakten zich uit de voeten. Joelend sprongen zijn drie dochters het terras op, feliciteerden hem en schoven aan.

Die anderhalve meter economie had toch ook zijn voordelen. Geen selfies en knuffels met platpratende 65-plussers uit de regio. Geen gymnastiekverenigingen, hoepelaars, knipmessende burgemeesters, hoefijzers en kegelballen. Geen dansspasjes en geheupwieg op salsa en rumba muziek, geen kantklossers, nee niets, nada, nothing. En ook geen gezeik met de neefjes en hun parmantige vrouwtjes, maar gewoon lachen met zijn meiden aan het ontbijt en daarna, samen met Max. Laarzen aan, geweer over de schouder en samen met de heli gedropt worden in de Oostvaardersplassen. Lekker hertjes jagen en tussendoor wat echte bubbels in plaats van die smerige oranjebitter. Eindelijk zijn ideale verjaardag. Zachtjes mompelde hij: “Corona for ever!” [HK]

Door Jorinde

Column

Blijven ademen en doorgaan

Ik moet me beheersen om niet in snikken uit te barsten. Het is pas half 8 's morgens als ik op de fiets zit naar mijn werk. Spotify speelt de klanken van 'Everybody hurts' van REM in mijn oren. Net wat ik nodig heb om in de emotie te schieten. Terwijl mijn voeten de trappers in een gestaag tempo rondtrappen, voel ik de snikken in mijn keel opwellen. Het was een zware week.

Hoe het precies kwam weet ik niet. Misschien een reactie op de voor iedereen zware coronatijd die we achter de rug hebben? Of misschien de wisseling van het weer? De veranderende luchtdruk en onstuimige buien? Hoe dan ook, afgelopen week merkte ik dat mijn collega's onrustig en gefrustreerd waren. Ik ben dol mijn werk en mijn collega's en we hebben allemaal wel eens een dag dat het niet lekker loopt. Maar deze week had iedereen al een keer zo'n dag gehad en blijkbaar was het vandaag mijn beurt. Ik ben vanmorgen opgestaan met hoofdpijn en ik voel me ontzettend moe. Migraine ligt op de loer en met pillen probeer ik een aanval buiten de deur te houden. De bijbehorende tranen voel ik echter koppig dringen achter mijn ogen. Ik kan er maar beter aan toegeven dan is het ook voorbij, maar de tranen komen niet en ik voel me alsof ik door een dichte depressieve mist fiets.

Deze gemoedstoestand brengt me terug naar mijn depressie van 30 jaar

geleden. Alsof die nog altijd ergens in mijn hoofd verstopt zit en een enkele keer tevoorschijn komt. Het leven voelt dan heel even onoverkomelijk zwaar en zinloos. Te zwaar en te zinloos zelfs. Ik herken het gevoel en heb inmiddels geleerd om het niet te serieus te nemen. Ik dwing mezelf om het niet te serieus te nemen. Blijven ademen en wachten tot het over gaat, prent ik mezelf in. Ik parkeer mijn fiets in de fietsenstalling en twijfel of ik nog heel even buiten zal blijven zitten op het bankje in de zon. Voor ik het weet sta ik echter al binnen. Als ik naar de keuken loop om mijn lunch in de koelkast te zetten, kom ik een collega tegen die enthousiast en oprecht vraagt hoe het met me gaat. Dat is de druppel en ik laat mijn verdriet heel even de vrije loop. Ze luistert aandachtig naar mijn relaas en als ik mezelf hoor vertellen dat ik bijna een week vakantie heb, bedenk ik me hoe heerlijk dat vooruitzicht is. Ik bedank haar voor het luisterende oor. Ik voel me alweer iets beter. Op mijn afdeling aangekomen realiseer ik me hoe fijn ik mijn werk en mijn collega's vind. Ik pak mijn spullen uit de kast, zoek een werkplek en ga van start.

Naarmate de dag vordert merk ik dat ik ondanks de zwaarmoedige start heerlijk werk vandaag. Problemen los ik op, rapportages zijn op tijd af, vragen kan ik beantwoorden en de cliënten zijn vriendelijk. Hoewel vrijdag meestal een hectische dag is, lijkt het vandaag juist allemaal heel soepel te verlopen. Ligt

dat aan het werk of ligt het aan mijn beleving? Halverwege de middag merk ik dat mijn hoofdpijn weg is. Dat lucht al op. Het vooruitzicht dat het bijna weekend is, geeft ook een ander gevoel. Even rust vinden na deze intense week en weer tot mezelf komen. In alles wat ik doe geef ik mezelf 100%, soms is dat een beetje veel en ga ik over mijn grenzen. In het weekend kan ik mezelf weer opladen, terugvinden en gronden.

In een hele andere stemming dan ik vanmorgen begon, sluit ik af. Ik roep de vertrekkende collega's vrolijk een fijn weekend toe, sluit deuren en kasten en doe uiteindelijk het licht uit. Ik heb heerlijk gewerkt. Bij mijn fiets aangekomen doe ik mijn oortjes weer in en zet de elektrische ondersteuning op maximaal. Vandaag moet ik een beetje lief zijn voor mezelf. Het zonnetje schijnt, het is rustig op straat en terwijl mijn voeten de trappers weer in een gestaag tempo rondduwen, geniet ik van de wind in mijn haar, de zon op mijn gezicht en het weekend in het vooruitzicht. Spotify biedt me 'Walking in sunshine' en gelukkig fiets ik naar huis. Als daar op de hoek van de straat manlief met de hond op me wacht, kan mijn dag niet meer stuk. Hond rent het laatste stukje naast de fiets met me mee. Dat vindt ze het allermooiste wat er is en als ik de grote lach zie op haar snuit kan ik bijna huilen van geluk. Wat ben ik een gelukkig mens. Zie je wel, gewoon ademen en doorgaan.

Miranda.NL
Het grootste erotische warenhuis

**HET GROOTSTE
EROTISCHE WARENHUIS
VAN BRABANT**

Jij komt toch ook?
Geldropseweg 79, Eindhoven **P GRATIS PARKEREN!**

**Colofon Iriskrant
Oplage: 1300**

Redactie
Henk Kok, Els Castelijns, Jorinde Panken, Gisi Cannizzaro, Zubin Nayak, Suzanne van den Heuvel, Linda Hoogsteden (eindredactie), Anja van der Werf (opmaak)

**Tips, ideeën, artikelen
en nieuwe redactieleden zijn
altijd welkom!**

**Kopij inleveren via:
iriskrant@gmail.com**